

ВІДГУК
офіційного опонента
на кандидатську дисертацію
Нігуци Ігоря Павловича
«Оптимізація консервативної міомектомії у жінок з
порушенням репродуктивної функції»,
подану до спеціалізованої вченої ради Д 26.613.02
при Національній медичній академії післядипломної
освіти імені П.Л.Шупика МОЗ України
на здобуття наукового ступеня
кандидата медичних наук
за фахом 14.01.01 – акушерство та гінекологія

При оцінці актуальності вибраного наукового напрямку можна вказати, що в структурі гіперпластичних процесів матки лейоміоми складають близько 70%. Не дивлячись на наявність значного числа наукових публікацій з даної проблеми не можна вважати всі питання повністю вивченими. На нашу думку, одним з таких наукових завдань є лапароскопічна консервативна міомектомія, тактика проведення якої постійно удосконалюється. Це підтверджує актуальність вибраного наукового напрямку.

Виконана науково-дослідна робота є складовою частиною наукової роботи кафедри акушерства, гінекології і перинатології Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика МОЗ України.

Розглядаючи основні питання наукової новизни представленої кандидатської дисертації необхідно відзначити, що автор встановив взаємозв'язок між результатами клінічних інструментальних та лабораторних методів дослідження у жінок до і після реконструктивно-пластичних операцій в жінок з міомою матки. Отримані результати дозволили не лише розширити наявні дані про патогенез міоми матки, але і науково обґрунтувати необхідність удосконалення

методики лапароскопічної консервативної міомектомії. Вельми важливим є той факт, що показана роль ехографічних і ендоскопічних методів діагностики при різних варіантах клінічного перебігу міоми матки в жінок з порушенням репродуктивної функції.

Серед основних питань практичного значення виконаної кандидатської дисертації необхідно виділити вивчення порівняльних аспектів раннього і віддаленого періодів після різних методик консервативної міомектомії. Автором відмічено різний ступінь інформативності основних методів контролю за перебігом віддалених наслідків даної операції. Безумовно, основним практичним значенням представленої кандидатської дисертації є удосконалена методика лапароскопічної консервативної міомектомії.

Всі наукові положення та висновки повністю обґрунтовані, витікають з вмісту роботи, а розроблені практичні рекомендації дозволяють підвищити ефективність діагностики і оперативного лікування міоми матки у жінок з безпліддям.

Матеріали дисертації повністю відображені у восьми опублікованих наукових роботах з спеціальності, з яких шість статей у фахових журналах і збірниках, а також двоє тез науково-практичних конференцій. Крім того, матеріали дисертаційної роботи оприлюднені на пленумах Асоціації акушерів-гінекологів Києва.

Результати даного дисертаційного дослідження можуть бути використані при навчанні лікарів-інтернів, клінічних ординаторів, аспірантів та лікарів-курсантів.

При змістовному аналізі представленої кандидатської дисертації звертає на себе увагу той факт, що автор проаналізував значне число вітчизняної та зарубіжної літератури з проблеми міоми матки и порушень репродуктивної функції, а також досвід і перспективи використання ендоскопічних методик діагностики і лікування в

сучасній гінекології. Це дозволило йому представити добре оформлений методологічно огляд літератури, який містить заключне резюме, що відповідає меті та завданням наукового дослідження.

Розділ “Матеріал та методи дослідження” написано за класичним принципом. Спочатку детально описано групи жінок, і, що особливо важливо, детальна методика різних методів реабілітації пацієнток після удосконаленого лапароскопічного лікування міоми матки. Автор проводить чітке наукове обґрунтування пропонованих методик і указує на необхідність їх проведення, починаючи безпосередньо з етапу гінекологічного стаціонару. Методи дослідження, які використав автор, є достатньо сучасними і повністю відповідають основним вимогам до наукових робіт.

Викладення власних результатів досліджень представлено поетапно. Так, на I етапі розглядаються питання прийнятності та ефективності загальноприйнятих методів консервативної міомектомії, а після цього представлена клініко-лабораторна оцінка пропонованої удосконаленої методики лапароскопічного лікування та відновлення репродуктивної функції, включаючи і ДРТ. Особливо вдалим тут є диференційований підхід до гормональної корекції з урахуванням ендокринологічного статусу.

Заключний розділ проведених досліджень написано в класичному стилі з використанням останніх даних вітчизняної та зарубіжної літератури. Представлені в даному розділі матеріали мають безсумнівний теоретичний та практичний інтерес, так як дозволяють розширити дані, які є, про складний механізм взаємозв'язку між порушеннями гомеостазу у пацієнток з міомою матки на сучасному етапі. Висновки є чіткими та лаконічними і можуть бути використані і в практичній охороні здоров'я.

Зауважень принципового характеру немає. Серед основних незначних недоліків можна виділити:

- відсутність результатів гемостазіологічного обстеження;
- ряд невдалих фразеологічних зворотів та русизмів в огляді літератури.

Для дискусії слід задати такі питання:

- 1) Чому серед різних питань Ви зупинились саме на міомі матки і порушенні репродуктивної функції?
- 2) Як Ви рекомендуєте підбирати гормональну корекцію після удосконаленої Вами методики ?

ЗАКЛЮЧЕННЯ

Кандидатська дисертація Нігуци Ігоря Павловича «Оптимізація консервативної міомектомії у жінок з порушенням репродуктивної функції», виконана в Національній медичній академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика МОЗ України керівництвом чл.-кор. НАМН України, доктора медичних наук, професора Вдовиченка Ю.П., є закінченою науково-дослідною роботою, яка містить нове вирішення важливої наукової задачі сучасної репродуктології щодо підвищення ефективності відновлення репродуктивної функції у жінок з міомою матки на підставі наукового обґрунтування та впровадження удосконаленої методики консервативної міомектомії з використанням сучасних ендоскопічних технологій.

Дисертація за своєю актуальністю, науковою новизною отриманих результатів, їх практичним та теоретичним значенням, ступенем обґрунтованості та достовірності наукових положень, сформульованих у висновках і практичних рекомендаціях, повнотою викладення матеріалу в наукових статтях та апробації на наукових форумах, повністю відповідає

вимогам пунктів 9 та 11 Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановами Кабінету Міністрів України №567 від 24.07.2013 р. та №656 від 19.08.2015 р., а її автор заслуговує присудження наукового ступеня кандидата медичних наук за спеціальністю 14.01.01 – акушерство та гінекологія.

Офіційний опонент

доцент кафедри ендоскопії та хірургії

Харківської медичної академії

післядипломної освіти МОЗ України,

д. мед. н.

Страховецький В.С.